

Reglerne i § 3, som er givne ved § 7, kunde være tilstrækkelig, saaledes at den sidste Sætning i § 3 uden væsentlig Vanskelighed kunde gaa ud. Jeg ser godt den Forskjel, der vil fremkomme: i det ene Tilfælde er det en Ret, og i det andet Tilfælde er det Noget, der maa søges igjennem Tilfaldelse fra Indenrigsministeren; men jeg vil henstille til Overveielse og i alt Fald ønske en Udtalelse ved Seilighed, om den erede Indenrigsminister ikke tror, at man gjennem den Myndighed, som i § 7 er givne Ministeren til at tage Hensyn til særlige Tilfælde, kunde undgaa den ganske vist besynderlige Bestemmelse i Slutningen af § 3, som er omtalt af flere erede Medlemmer.

Indenrigsministeren (Skeel): Bestemmelsen i § 7 har ganske vist ikke tilfattet det almindelige Tilfælde, hvor en Seilskipper ønsker uden videre at kunne gaa over til at blive Dampskibsfører. Ved „særlige Omstændigheder“ har man forstaaet saadanne, der kunne fremkomme under en Reise f. Ex. derved, at Skibets nuværende Fører ikke længer er i Stand til at udføre sin Funktion, og Bestemmelsen sigter saaledes nærmest til at afhjælpe den Vanskelighed, der kan fremkomme, naar et Skib i en fremmed Havn ikke kan komme videre, fordi det ikke har det Personale ombord, som i Loven forlanges, derved, at man i en Hast skulde kunne faae en Dispensation fra Ministeriet; under saadanne Omstændigheder har man ment, at der burde indrømmes Fritagelse for at opfylde Lovens Bestemmelser. Naar der er nævnt „særlige Omstændigheder“, saa er det netop saadanne ekstraordinære Nødstilfælde, man har tænkt paa; men man har ikke tænkt sig, at der skulde gives Ministeriet nogen Udgang til under almindeligere Forhold at dispensere fra Lovens Bestemmelser.

Errieger: Jeg er ganske enig med den høit erede Minister i, at Meningene ikke kan være igjennem Bevillingsmyndigheden at tilfidefætte Hovedreglerne, eller at give denne Myndighed en saadan Anvendelse, at man maatte erkjende, at der derved i Virkeligheden blev strøget en hel Klasse af Tilfælde, som hørte ind under Lovene; men paa den anden Side tror jeg rigtignok, at dersom der skulde lægges en saa bestemt Begrænsning ind i Lovens § 7, som den erede Minister mente, da maatte der bruges andre Ord, som langt bestemtere begrænsede Ministerens Myndighed. Et er det nemlig, hvad den, der har affattet Paragrafen, maatte kan have tænkt sig derved, eller hvad den Minister, der, om jeg saa maa sige, har sanktioneret Affattelsen, har tænkt sig derved. Et Andet er selve Lovens Ord, og jeg har rigtignok troet, at, naar der stod: „hvor særlige Omstændigheder ere tilstede“, saa maatte Bemyndigelsen efter disse omfattende Udtryk ogsaa ramme de Tilfælde, hvor det fremtraadte som en særegen Gaardhed, at den Mand, om hvem Taleren var, ikke længere skulde være i

Stand til at føre Skib, fordi han ikke kunde fyldestgjøre de opstillede Betingelser. Jeg har troet, at den høit erede Minister var enig i, at i Almindelighed burde en saadan Dispensation ikke gives, at i Almindelighed burde Reglen i § 3 fastholdes, men at man kunde tænke sig Tilfælde, hvor virkelig de personlige Forhold vare af en saadan Art, at de frembød en meget stor Garanti, om end den Paagjældende ikke kunde fyldestgjøre Formerne, og hvor man kunde stole paa, at han i alt Fald vilde skaffe sig den teknisk kyndige Hjælp, som han fuldkommen kunde stole paa. Altsaa, hvor saadanne særlige Omstændigheder vare tilstede, har jeg troet, at den Minister maatte være ramsfri, der benyttede sin Ret til at dispensere fra Lovene. Jeg henstiller dette Punkt til Overveielse; jeg tror i alt Fald, at Bemyndigelsen bør affattes mere begrændset, dersom den ikke skal give Himmel til større Frihed, end det maaske har været paatænkt.

Indenrigsministeren (Skeel): Dette Punkt skal ganske vist blive taget under Overveielse. Det vil forøvrigt ved en Gjennemgaaen af de Forhandlinger, der have fundet Sted ved denne Lovs tidligere Behandling, klart fremgaa, at man ikke ved Bestemmelsen i § 7 har tænkt sig saadanne Tilfælde som dem, den erede Taler har sigtet til. Ved „særlige Omstændigheder“ har man kun tænkt paa ualmindelige, uheldige Forhold, som det dog maaske vilde være noget vanskeligt udtømmende at betegne. Jeg tror, at det vilde være vanskeligt enkeltvis at opregne de særlige Omstændigheder, der kunde give Ministeriet Berettigelse til at dispensere fra Lovene. Den Slags særlige Tilfælde ere ikke saa let forudseelige og kunne ikke saa let udtømmes i en Række af Betegnelser, og jeg veed for Diablikket ikke, hvorledes man skulde redigere Bestemmelsen paa anden Maade. Ganske vist har Meningene dermed ikke været at give Ministeriet nogen almindelig Bemyndigelse til at dispensere fra Lovene, fordi den under almindelige Forhold kunde ramme den One eller Anden haardt; men Meningene har kun været den at give en saadan Bemyndigelse, hvor der var ganske færegne Omstændigheder tilstede, saadanne som dem, jeg nu nævnte, f. Ex. Sygdom og Dødsfald i fremmede Lande, som kunde foranledige Ophold, der kunde være meget besværende og skadelige for Skib og Mheder. Men, som sagt, jeg skal gjerne tage denne Sag under Overveielse.

Errieger: Jeg skal ikke nærmere komme ind paa de enkelte Tilfælde, men jeg vil kun tage det Exempel, som den høit erede Minister nævnte. Naar en Skipper dørovre i Rio, saa er det virkelig meget vanskeligt at vaade Bod paa det Nødstilfælde, der derved kan opstaa, ved at søge Bemyndigelse hos en Minister i Kjøbenhavn; men i Dvrigt vil den erede Minister vistnok være enig